

Grēksūdze

Atzīstos es, daudzos grēkos vainīgais (*nosaukt savu vārdu*), Kungam Dievam un mūsu Pestītājam Jēzum Kristum un tev, cienīgtēvs, visās savās apgrēcībās un visos savos ļaunajos darbos ikvienā savas dzīves dienā un visā, ko esmu grēkojis domās līdz pat šai dienai.

Esmu grēkojis: Sv. Kristību laikā dotos solījumus neievērodams (pārkāpdams), it visā būdams melīgs, esmu padarījis sevi nešķīstu un nederīgu Dieva Vaiga priekšā.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: Kunga priekšā ar mazticību un kavēšanos pie iedomām, ko ienaidnieks velns sējis manā prātā, lai noskaņotu pret ticību un sv. Baznīcu. Būdams nepateicīgs par visām Viņa varenajām un nepārtrauktajām labdarībām, kā arī piesaukdams Dieva vārdu bez vajadzības — pa tukšo.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: nejuzdams pret Dievu ne mīlestību, ne bailes, nepildīdams Viņa svēto gribu un sv. baušļus; ar nevērīgu pārkrustīšanos, ar negodbijīgu attieksmi pret sv. ikonām; nenēsādams ap kaklu krustiņu, vairīdamies piedalīties kristībās un apliecināt Kungu.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: zaudēdams mīlestību pret savu tuvāko, nepaēdinādams izsalkušos un izslāpušos, neapgērbdams kailos, neapmeklēdams slimniekus un cietumā ieslodzītos. Aiz slinkuma un nolaidības negribēdams apgūt Dieva likumu un sv. Tēvu mantojumu.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: nepildīdams baznīcā un cellē paredzētās lūgšanu regulas, apmeklēdams dievnamu bez dedzības, pilns slinkuma un nevēribas; pārtraukdams izpildīt rīta, vakara un citas lūgšanas; dievkalpojuma laikā grēkodams ar tukšvārdību, smiekliem, snaušanu, ar nevērību pret lasīto un dziedāto, ar prāta izkļiedētību, ar iziešanu no baznīcas dievkalpojuma laikā, ar baznīcas neapmeklēšanu slinkuma un nolaidības dēļ.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis(-jusi) uzdrošinādamies(-damās) netīrības un nešķīstības pilns(-na) iet baznīcā un pieskarties svētumiem.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: ignorēdams Dieva godināšanai paredzētos Baznīcas svētkus; pārkāpdams sv. gavēņus un neievērodams gavēņa dienās — trešdienās un piektdienās noteikto kārtību; ar pārmērībām ēšanā un dzeršanā, ēšanu slepenībā, izvēlīgumu un daudzveidību ēšanā, žūpošanu, būdams nemierā ar Dieva doto ēdienu, dzērienu un apģērbu. Ar liekēdību, ar savas gribas un prāta pildīšanu, patvaļīgumu un sevis attaisnošanu; ar nepienācīgu sava tēva un mātes godināšanu, ar bērnu neaudzināšanu pareizticīgā garā, ar paša bērnu un tuvinieku nolādēšanu.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: paļaudamies neticībai, māņticībai, šaubām, izmisumam, grūtsirdībai, zaimiem, melīgi dievodamies, ar dejām, pīpēšanu, kāršu spēli, zilēšanu, buršanos, zintniecību, tenkošanu, baznīcas aizlūgumos ar ļaunu nolūku dzīvos pieskaitīdams pie mirušajiem, ēzdams dzīvnieku asinis.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: kļūdams lepns, iedomīgs, augstprātīgs, patmīlīgs, godkārtīgs, skaudīgs, uzpūtīgs, aizdomīgs, aizkaitināms.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: nosodīdams visus (*gan dzīvos, gan mirušos*) cilvēkus, ķengādams un dusmodamies uz tiem; ar ļaunatmiņību, naidu, atmaksādams ļaunu ar ļaunu, apmelodams, pārmezdam. Būdams viltīgs, slinks, krāpnieks, liekulīgs, tenkotājs, strīdnieks, stūrgalvis, būdams nepiekāpīgs un nelaipns pret tuvāko. Esmu grēkojis, izjuzdams ļaunu prieku, vēlēdams ļaunu, īgni sūkstīdamies, aizvainodams, pasmiedamies, izdabādams cilvēkiem un celdams tiem neslavu.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis (-jusi): būdams dvēseliski un miesiski nesavaldīgs; ar dvēselisku un miesisku nešķīstību, gūdams baudu no neķītrām domām un kavēdamies tajās. Ar pārmērīgu aizraušanos,

saldkaislīgumu, ar nekautrīgu raudzīšanos uz sievietēm (*vīriešiem*), ar netiklu apgānīšanos nakts laikā, ar atturības trūkumu laulības dzīvē.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: negribēdams paciest slimības un bēdas, mīlēdams dzīves ērtības, savaldzinādams paša prātu un padarīdams nejutīgu savu sirdi, nepiespiezdams sevi ne uz vienu labu darbu.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: neieklausīdamies savas sirdsapziņas balsī, būdams paviršs, būdams kūtrs lasīt Svētos Rakstus, ar nevīžīgu attieksmi pret Jēzus lūgšanu. Esmu grēkojis, būdams mantrausīgs, naudaskārs; netaisnīgi iegūdams īpašumu, piesavinādamiem svešu, zagdams, skopodamiem, pieķerdamiem visdažādākajām mantām un cilvēkiem.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: nepaklausīdams un nosodīdams garīgos tēvus, kurnēdams un turēdams pret viņiem sirdī aizvainojumu, kā arī neatklādams tiem savus grēkus aizmāršības, nolaidības un viltus kauna dēļ.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: nicinādams un nosodīdams nabagus, kā arī būdams cietsirdīgs pret viņiem; apmeklēdams baznīcu bez bailēm un bez godbijības, nosliekdamiem uz herēzi un sektantiskām mācībām.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: slinkodams, pārmērīgi atpūdinādams miesu, pārāk ilgu laiku pavadīdams miegā, saldkaisli sapņodams, kaislīgi skatīdamiem, ar bezkaunīgām ķermeņa kustībām un pieskārieniem, būdams netikls, pārkāpdams laulību, pavinādams, nodarbodamiem ar onānismu (masturbāciju), ar nelikumīgu (bez laulības) kopdzīvi. Esmu smagi grēkojusi, veicot abortus sev un citiem, vai arī liekot citiem nosliekties uz šo lielo grēku bērnu nogalināšanu. Aizvadīdams laiku veltīgās un dīkās nodarbībās, tukšās sarunās, jokos, smieklos un citos apkaunojošos grēkos.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: būdams grūtsirdīgs, mazdūšīgs, nepacietīgs. Kurnēdams, neticēdams savai pestīšanai, necerēdams uz Dieva žēlsirdību, būdams nejutīgs, neizglītots, būdams pārdrošs un nekaunīgs.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: apmelodams savu tuvāko, dusmodamiem, aizvainodams, citus aizkaitinādams un apsmiedams, būdams nesamierināms un naidīgi noskaņots, runādams pretī, paslepus noraudzīdamiem uz svešiem grēkiem un noklausoties svešas sarunas.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: grēksūdzes laikā, būdams atsalis un nejutīgs, mazinādarns grēka lielumu paša acīs, pašnosodīšanas vietā uzveldams vainu saviem tuvākajiem.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: pret Dzīvudarošajiem un Svētajiem Kristus Sakramentiem, tuvodamiem tiem bez pienācīgas sagatavošanās, bez sirds satriektības un Dieva bailēm.

Piedod man, cienīgtēvs.

Esmu grēkojis: ar vārdiem, domām un visām savām maņām: redzi, dzirdi, ožu, garšu, tausti, gribēdams un negribēdams, apzināti vai neapzināti, saprātīgi un nesaprātīgi, nespēdams saskaitīt visus savus grēkus to lielā daudzuma dēļ. Ne tik vien šos, bet arī aizmirstības dēļ nenosauktos grēkus nožēloju un ar Dieva palīdzību turpmāk solos neatkārtot.

Tu, cienīgtēvs, savukārt piedod man un atbrīvo mani no tiem visiem un lūdz Dievu par mani, grēcinieku, bet Tiesas dienā liecini Dievam par manis nožēlotajiem grēkiem. Āmen.

Iepriekš izsūdzētos un atlaistos grēkus grēksūdzē atkārtot nevajag, jo tie, kā māca Svētā Baznīca, jau ir piedoti.

No grēku nožēlotāja tiek prasīta:

Savu grēku apziņa. Sevis apsūdzēšana šajos grēkos. Sevis atmaskošana garīgā tēva priekšā. Grēku nožēla ne tik vien vārdos, bet arī darbos. Grēku nožēla ir labošanās, t.i., jaunas dzīves sākums. Satriektība un asaras. Ticība grēku piedošanai. Agrāko grēku ienīšana. Cīņa ar grēkiem piesaista Dieva žēlastību. Grēki saīsina mūsu dzīvi...